

være forfaldt. Om den nysomhandlede qualificerende Omstændighed ved en Fanges Befrielse end synes særligt at burde fremhæves som en Omstændighed, der kan bevirke en forhøjet Straf, har man imidlertid dog ikke troet, at det vilde være hensigtsmæssigt at foreskrive, at den i og for sig alene ubetinget skulde medføre en højere Straf, t. Ex. ikke under Strafarbejde, og paa den anden Side saa meget mere at begrænse Straffen for Befrielse af en Fange, hvor Vold ikke er bleven anvendt; Volden kan nemlig være af saa ringe Betydning, og Omstændighederne iøvrigt saa formildende, at Strafarbejde i mangt et Tilfælde vilde blive for haard en Straf, og omvendt kunne Omstændighederne ved Befrielse af en Fange være af en saadan Art, uagtet der ikke anvendes Vold imod Bevogterne, t. Ex. hvor et Straffængsel med Vold opbrydes, at der vel kunde være Tjue til at idømme en strengere Straf end Fængsel. Det første Stykke er derfor affattet saaledes, at der for Befrielsen af en Fange foreskrives Straf af Fængsel eller Forbedringshuusarbejde, med Tilføjning, at dette, hvor Vold o. s. v. er anvendt, endog kan stige indtil 4 Aar, hvorved tillige indirecte er betegnet, at Straffen under den modsatte Forudsætning ikke kan stige saa høit. Paa en tilsvarende Maade er Paragraphens 2det Stykke angaaende Befrielsen af en blot paagreben eller anholdt Person affattet, kun at Strafarbejde i dette Tilfælde formenes slet ikke at burde anvendes, naar ikke Vold er anvendt; Straffens Minimum er her sat til Bøder og dens Maximum til 2 Aars Forbedringshuusarbejde. — Til Sammenligning erindres kun om, at den angjældende Fd. 11 Marts 1818 foreskriver Strafarbejde fra 2 til 10 Aar for hver den, som ved nogen som helst foregaaende Handling befordrer nogen i Straffeanstalten hensat Forbryders Undvigelse.

Bemeldte Forordning bestemmer fremdeles Straf af Forbedringshuusarbejde fra 8 Maanedere til 2 Aar for den, som uden foregaaende Aftale vidende huser og hæler en fra en Straffeanstalt undløben Fange. Man har imidlertid meent for denne Forbrydelse, saavel som for at hjælpe en af det Offentlige paa Grund af Forbrydelse forfulgt paa hans Flugt, i Udkastets

§ 105 at kunne bestemme Straf af Bøder eller Fængsel. Den sidste Straf eller ander formildende Omstændigheder, Bøder, er derhos foreslaaet for det dermed beslagtede Forhold, at skjule eller tilintetgjøre en Forbrydelses Spor, naar den forfølges af det Offentlige, eller umiddelbart efter at den er begaaet. Fornemmelig dette Sidste skulde det vel være, der stundom kunde synes at maatte betragtes som en efterfølgende Meddeelagtighed i Forbrydelsen, navnlig forsaavidt den dertil sigtende Virksomhed maatte ansees at være begrundet i eller at vidne om en vis Sympathi for Forbrydelsen. Dette vil dog ingenlunde altid være Tilfældet, og efter hvad ovenfor ved Udkastets Kap. 5. §. 54 er udsagt turde det overhovedet ikke være correct at tale om en efterfølgende Meddeelagtighed, hvor der ikke er Spørgsmaal om nogen Virksomhed til yderligere Opnaaelse af den forbryderiske Hensigt eller til Opretholdelse eller Forsættelse af den ved Forbrydelsen tilveiebragte retsfridige Tilstand; men dette udelukker naturligvis ikke, at det deels maa ansees som en for Retsikkerheden farlig Handling at rydde en Forbrydelses Spor tilside, deels at dette efter Omstændighederne, og da navnlig naar det skeer umiddelbart efter Forbrydelsens Udførelse, virkelig kan vidne om, at den Paagjældende ialtsald ikke nærer nogen stor Afsty for Forbrydelsen. Kommissioner har derfor, som bemærket, fundet Anledning til at foreslaae Straf derfor, endog en noget strengere Straf end den, der er foreslaaet for at skjule Forbryderen. Naar man kun har sat Straf for Tilintetgjørelse af en Forbrydelses Spor — udenfor det Tilfælde, at Forbrydelsen forfølges af det Offentlige —, hvor den finder Sted umiddelbart efter at Forbrydelsen er begaaet, er dette iøvrigt ikke alene begrundet paa den Betragtning, at i dette Tilfælde den Paagjældende paa en Maade staaer Forbryderen og hans Gjerning nærmere stundom ogsaa i sine Følelser —, saavel som navnlig derpaa, at en Virksomhed, der gaar ud paa at udlette en Forbrydelses Spor, fornemmelig er farlig, naar den finder Sted strax efter Forbrydelsens Udførelse, da Sporene endnu ere friske og tilstede i større Tjælde; men man har ogsaa taget Hensyn til, at det er saare uansæeligt paa anden Maade at trække en Grændse